

השיעור השבועי כאייל תערוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תערוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

גם חוקי הטבע זה ה' יתברך

גיליון שפ"ד - פרשת דברים

השבוע יחול
צום תשעה באב
1957 שנים
לחורבן בית המקדש

העלון מוקדש

לרפואה שלימה

להצלחת

אוראל ורות חתוכה
גל בלחטן בן גילה
דוד דודי בן רחל חלי

לדיווג הגון

יוסף בן רחל
דוד רועי בן רבקה
אלינור בת רחל
אייל בן אסתר

רבקה בת ג'ון שרה
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברויה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמות

ניסים עמר בן סימיו ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגד ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
אליעזר בן מלכה ז"ל
מזל בת רחל ז"ל
מרגלית בת לאה ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
יואב בן נעילה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמות אילנה כותון בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמות דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית ולהצלחת תומר כהן בן מיכל
ולרפואת יהושע בן סרח ושרה בת לולו

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאייל הערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

050-7300770	נשר אלמוג מזרחי
053-7328642	טבריה ינון אבוטכר
058-7762080	טפחות (מושב) אביאל לסרי
053-3428761	יבנאל שמואל אליעזר פרץ
054-7999768	יקנעם והאזור נתנאל
052-4605373	כרמיאל שחר דוד ריצמן
054-6861459	לפידות ומעלה יוסף יוסף
050-6096476	מעלות אהרון כהן
053-8280661	מגדל העמק משה סריסה
052-6161523	נהריה גיא
054-7724310	נווה שאנן נתנאל חיון
054-4320790	נתניה שמרון רוזנצוויג
054-9881525	עכו אופיר גלרנטר
054-6467078	עפולה אלי אסולין
052-4578972	צפת ומירון יוסף בן דוד
053-2730024	קצרין ברק פוגלהוט
052-5422265	קרית ביאליק שאול תשובה
050-9371476	קרית חיים עופר ביטון
052-6045037	קרית מוצקין אבי גזית
052-6994942	קרית שמואל אביעזר זנו
054-8315153	קרית שמונה גל בלחמן
053-5882799	שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
055-6748213	אופקים
052-5541715	אילת רון אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי כטיטו
053-2823666	אשקלון גרם משה
054-8770770	באר שבע יעקב לוזיה
054-8405397	דימונה בן שושן
053-5548154	ירוחם אליה בונדי
052-3840648	כרמי נתן גיל-עד שושן
050-3240240	מושב איתן רועי קדרשים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנוחה יקיר
050-4304342	מושב רווחה אודי מישאל
054-4439808	מושב שדה עוזיהו פני גלם
052-7026200	מצפה רמון יניב הרוש
050-5887712	מרכז שפירא דוד רועי
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-4694367	נתיבות אדיר
052-7186779	עדר רחמים
050-6656562	קרית נתן אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שרדות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453	אומן נחמן קלוד
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
050-4949923	אחיעזר יחזקאל לוי
050-9262636	אליכין אסף סוכעי
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8262245	בית אל אריאל
053-7209069	בית דגן נהוראי ערוסי
058-6161919	בית שמש רועי רפאל
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
054-2188885	בן זכאי (מושב) בן ציון
050-2909702	בני ברק בן סעדה
052-2835442	בת ים כהן שמענוב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
053-3610345	גן יבנה עמית בן דוד
050-6431554	גני תקווה שניר קהלני
054-3177270	הוד השרון שי כהן
050-5337750	הר שמואל נחיה מפע"ח חדש!
053-3338923	הרצליה הפרופסור
054-5912934	חולון אהרון
052-4624432	חשמונאים נאור
052-3715507	טלמן מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-2591591	מודיעין הראל צרויה
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טורומן
052-2756047	פתח תקווה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין הראל
054-3371560	ראשון לציון דניאל יעקובוב
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
052-5094474	רמלה אמיר חגי
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שוורץ
050-4535354	שוהם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-5990055	דרום תל אביב דודי
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184	אור עקיבא דניאל חיים
055-9191732	בית שאן חגי
054-5557248	בנימינה אופק שמעוני
054-2399998	הקריית והסביבה מרדכי אודיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרון חזן

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום וליטול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שפ"ד - פרשת דברים

ד	בריאת העולם כשכיל האמונה
ד	כאשר ישא איש את בנו
ה	עיקר עבודת ה' היא האמונה
ו	ללמד זכות תמיד על עם ישראל
ז	לעשות ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	אל תהססו לפנות להקב"ה על כל דבר - ובכל שלב
י	סיפורי צדיקים
י	רבי שמעון אגסי זצ"ל

אמונה וביטחון

גם חוקי הטבע זה ה' יתברך

כדי להבין את עומק הטענה הזו, אומר ה"משך חכמה", הגאון רבי שמחה מאיר מדווינסק זצ"ל, פירוש נפלא. הוא מסביר שבזמן שהיו בני ישראל במדבר, הנהגת השם איתם היתה בהתגלות גמורה, עין בעין. כשהכתוב אומר "ובדבר הזה אינכם מאמינים", הכוונה היא שדווקא עכשיו, עם כניסתם של בני ישראל לארץ ישראל, צריכה להתחיל דרך האמונה האמיתית.

כל מה שהתרחש במדבר ארבעים שנה היה בכחינת לימודים והכנה. ה' אמר להם: הראיתי לכם הכל בצורה גלויה, ראיתם איך אני מרים אתכם מעל הטבע, מביא לכם את המים, דואג לתכשיטים, לכסף ולכגדים

בפרשת דברים קוראים את דברי משה רבנו אל לישראל: "ובמדבר הזה אשר ראית אשר נשאך ה' אלוהיך כאשר ישא איש את בנו ככל הדרך אשר הלכתם עד בואכם עד המקום הזה, ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלוהיכם" (דברים א, לא-לב). מה רוצה ה' מהאדם כשאלה הזו? מה, לא ראית איך סחכתי אותך כל הדרך? הרי נשאתי אתכם כמו אבא שסוחב את הבן שלו על הידיים.

אדם צריך להתכונן בזה ככל יום בחייו הפרטיים: אתה לא רואה שאני כל היום מרים אותך? אתה לא רואה שכל יום אני דואג לך ולצרכים שלך? ועכשיו, כשפתאום צצה בעיה או קושי, פתאום אינכם מאמינים לי?

- הכל זה אני!

בני ישראל ראו במשך 40 שנה במדבר שהכל מנוהל ישירות בידי ה'. אבל עכשיו, כשאתם נכנסים לארץ ישראל, ההנהגה משתנה. אתם לא תראו אותי יותר בצורה גלויה. אני הולך להתחבאות, אומר ה', אני מסתתר מאחורי חוקי הטבע, אבל אתם מחויבים להאמין שאותה הנהגה ניסית בדיוק ממשיכה לנהל אתכם גם כשאתם לא רואים אותה. אומר ה"משך חכמה": "ובדבר הזה אינכם מאמינים", שעתה בכניסתם לארץ ישראל התחילה דרך האמונה. משה רבנו הסביר לבני ישראל שכל הקדמת ההתגלות שהייתה במדבר, נועדה לתת להם כוח ללכת אחר כך בדרך האמונה, שזהו עיקר המכוון של כל הבריאה.

בריאת העולם בשביל האמונה

למה הראיתי לכם את קריעת ים סוף? למה הראיתי לכם איך הלחם נופל ישירות מהשמיים, לחמניות טריות בכל בוקר? וכי לא יכולתי להביא לכם אוכל בדרכים טבעיות, שתקנו את המזון שלכם מהחנויות של הגויים? ודאי שיכולתי אבל רציתי להראות לכם בצורה שאי אפשר להתווכח איתה: אני מוריד את הלחם, מביא את המים, עושה את הכל. ועכשיו כשנכנסתם לארץ, אני מתחבא. המבחן הגדול של עובדי השם הוא למצוא את השם גם כשהוא מסתתר. כמו שאנו אומרים בפיוט הידוע: "אל מסתתר בשפירר חכיון, השכל הנעלה מכל רעיון, עילת כל עילתא וריש כל דעתין".

בראתי את העולם בשביל האמונה, אומר השם. לא בראתי כדי שכל החיים תראו אותי מוריד לכם לחם מהשמיים בצורה גלויה. בראתי את העולם בצורה שאתה צריך ללכת לעבוד, להחתים כרטיס

בעבודה, להתעסק עם ביטוח לאומי ולהוציא צ'קים, ובתוך כל המציאות הגשמית הזו אתה צריך לדעת שכל ההשתדלות היא שקר, והגזירה של השם היא האמת היחידה! בשביל זה הראיתי לכם ארבעים שנה של התגלות במדבר, כדי שזה ייחקק לכם בדם. ראיתם ש"ענן ה' עליהם יוםם" (במדבר י', לו), ראיתם שאתם לא הולכים לכד אלא אני מכונן לאן ללכת. שמתי לכם ענן שילך לפניכם וינחה אתכם בדרך, כדי שתבינו שכל החיים אני הולך לפניכם. אדם לא הולך לשום מקום שהוא רוצה, אלא לאן שהשם רוצה. כמו שאומרת הגמרא במסכת סוכה (דף נג.): "רגליו דברנש אינון ערבין בה, לאתור דמתבעי מוליכין יתיה" - הרגליים של אדם ערבות לו, ולאן שמבקשים אותו משמיים, הן מוליכות אותו. ה' מכין מצעדי גבר, הוא מחליט לאן אתה תלך ומתי. אתה חושב שאתה מנהל את סדר היום שלך? אתה לא יכול ללכת לשום מקום בלי רשות. השם מחליט לך: אתה תהיה פה, ואתה תהיה פה, ואתה תהיה פה. את היסוד הזה הראיתי לכם במדבר בשלמות.

כאשר ישא איש את בנו

אומר ה"משך חכמה", שבאמת בכל עת ובכל רגע ה' נושא אותנו כאשר ישא איש את בנו, רק ההבדל שעכשיו אנחנו צריכים להאמין בזאת בלי לראות. לא השתנה שום דבר מהמדבר! אל תגיד שההנהגה הזו הייתה שייכת רק לעבר, בזמן משה רבנו ובזמן שהצדיקים ראו את מתן תורה. לא פג תוקף ההנהגה הזו אפילו כמלוא הנימה. זה ממשיך באותו אופן ממש בכל יום. השם מחזיק אותך, מרים אותך, שומר עליך ונותן לך לאכול ולשתות. זה מה שנאמר: "זה ארבעים

שה' נמצא לצידך. ההנהגה של ה' לא השתנתה אפילו במילימטר אחד מימי המדבר, אותה הנהגה בדיוק קיימת גם היום. ההבדל היחיד הוא שאז זה היה ב"אתגליי"א" (כהתגלות) ועכשיו זה ב"אתכסיי"א" (בהסתר). עכשיו ה' מתחבא לך כביכול, והתפקיד שלך הוא להוציא אותו מהמחבוא שלו, להצביע על כל מאורע ולומר: הנה השם! הנה השם! הכל זה השם יתברך, אין עוד מלבדו!

עיקר עבודת ה' היא האמונה

אומר רבי יששכר בער מרימינוב זצ"ל, שזהו עומק הפסוק "ובדבר הזה אינכם מאמינים". עיקר עבודת השם הנרצה והמבוקשת מאיש ישראלי היא מידת האמונה. דבר שנראה לעין בצורה ברורה בחוש, אין זו חכמה גדולה להאמין בו, ואין זה נקרא עיקר האמונה. האמונה האמיתית נמדדת דווקא בדבר שאינו נראה לעין, ואף על פי כן האדם מאמין באמונה שלמה שכך הוא. במדבר, כשראיתם בעיניים איך השם סוחב אתכם על כנפי נשרים, איך ענני הכבוד מרימים אתכם ואיך הקדוש ברוך הוא מיישר לכם את כל העמקים ומשפיל את הגבעות - שם לא הייתה זו אמונה אמיתית, כי ראיתם את הכל בחוש.

המילה "בדבר" רומזת בראשי תיבות: במידת דין במידת רחמים. רצה לומר, שהאדם מחויב להאמין שהשם הוא המנהיג היחיד, בין אם הוא מתנהג איתו במידת הרחמים ובין אם במידת הדין. האדם צריך להאמין בשווה, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום: "כוס ישועות אשא וכשם ה' אקרא" (תהילים קטז, ג), ומאידך "צרה ויגון אמצא וכשם ה' אקרא" (תהילים קטז, ג-ד). מי נמצא שם גם בצרה וגם בישועה? רק השם יתברך

שנה ה' אלוהיך עמך לא חסרת דבר" (דברים ב, ז). לא חסרת דבר, הכל מגיע על הדיבור, אתה מדבר ומבקש, ואתה מקבל מהשם מה שאתה צריך.

אבל הטענה של השם היא: "ובדבר הזה אינכם מאמינים". אתם רוצים לראות אותי בצורה גלויה, אתם אומרים שקשה לכם להאמין שהשם ייתן פרנסה אלא אם כן תראו את השמים נפתחים.

הקדוש ברוך הוא אומר: לא, עכשיו זו דרך של אמונה, את ההתגלות של עמוד האש והענן ראיתם במדבר, ועכשיו העבודה שלכם היא להאמין שבדיוק אותו דבר קורה איתכם ברגע זה ממש. כל פעם שאתה הולך בדרך, עמוד הענן של השם הולך לפניך ועמוד האש מאחוריך כדי לשמור עליך. במדבר ראו את זה בחוש, בעין, ואילו עכשיו בארץ ישראל, רק למי שמאמין הדבר מתקיים ומתגלה. כפי האמונה שמאמין האדם, כך יש כוח באלוקות להתגלות אליו. כמה שההנהגה האלוקית תתגלה אליך, תלוי לחלוטין ברמת האמונה שלך שהכל זה השם.

אם קבעת עם בן אדם פגישה עסקית והוא לא הגיע, וחיכית לחינם - תדע שזה השם יתברך עיכב אותך! אם תאמין בזה השם יתגלה אליך ויראה לך עין בעין שהכל לטובתך ושהכל מנוהל על ידו.

בגלל זה נקרא ה' "אל אמונה" (דברים לב, ד), כי כפי מידת האמונה שיש באדם, כך מתגלה בו האלוקות. "אל אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא", כמה שיש בך אמונה שהשם מנהיג אותך בכל פרט, כך הוא מופיע בחיים שלך. כמו שמצינו בקריאת ים סוף, קודם כל נאמר "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" (שמות יד, לא), ורק לאחר מכן זכו לראות את ההתגלות ואמרו "זה אלי ואנוהו" (שמות טו, ב).

האמונה היא צינור שמאפשר לראות

לכדו.

לכן אומרים צדיקי הדורות שהיסוד ושורש העבודה של מידת הכיטחון הוא להאמין באמונה שלמה שכל דבר ודבר שקורה בעולם נעשה ישירות מהשם, והכל לטובת האדם.

כל מה שאני עושה לך זה אני, אין שום בני אדם בעולם שיש להם כוח להרע או להיטיב לך בלי רשותי. אם בעל הדירה שלך מחליט פתאום להוציא אותך מהדירה באמצע תקופת השכירות - זה השם עושה את זה, לא בעל הדירה! אם העובד שלך קם ועוזב, מלכלך את שמך ותובע אותך בבית משפט - זה השם, זה לא העובד! אם אשתך ברוגז איתך ויש מתח בבית, זה השם עושה את זה, זה לא היא!

אם פיטרו אדם מהעבודה שלו דווקא לפני החגים, והוא לא יודע איך ישלם את הוצאות החג איך אפשר להגיד שטוב? אלא, אם אתה לא מבין מה טוב לך כאן, דע שזו טובה ענקית שה' עושה איתך בהסתר, כדי לחסוך ממך גזירות קשות. אדם צריך לחזק את האמונה בלי הפסקה, ולזכור תמיד את הפסוק "ה' צבאות עמנו משגב לנו אלוהי יעקב סלה" (תהילים מו, ח). הפסוק הזה לא ימוש מפידך, כל צבא ה' נמצא איתי ביחד, ה' אף פעם לא נגדי ולא מחפש להעניש אותי, הכל מאהבה.

אומר הרמח"ל בספרו "מסילת ישרים" (פרק יא), שזה בדיוק המבחן שנבחנו ונבדלים עכדי ה' במדרגתם. לכל אדם יש את המבחן בהתאם למדרגתו. כשאדם הולך להוציא רישיון נהיגה, עושים לו טסט לכדור אם הוא יודע לנהוג. כשמורה בא ללמד, בוחנים אותו לדאות אם הוא מסוגל להחזיק כיתה. מהו המבחן של עובדי ה'? איך ה' בוחן מי כאמת עובד אותו ומי לא? המבחן הוא

מי שיודע לטהר את הלב שלו יותר! מי שיודע לטהר את לבו מכל טרדניה, הוא המתקרב והאהוב ביותר אצלו יתברך. ומה הפירוש לב טהור? שאין לאדם שום טענה, שום קושי או הקפדה על שום נכרא בעולם! ה' לא בוחן את האדם לפי כמות הידע שיש לו, הידע שלנו כקליפת השום ולא מוסיף לו יתברך דבר. בשום מקום כתנ"ך לא מצינו שה' משבח בן אדם בגלל הידע שלו, השבח היחיד הוא על לב טהור ונקי. כמו שמכאור רבנו האור החיים הקדוש על הפסוק "ולבן וחצרות ודי זהב" (דברים א, א) - מה הרמז במילה "ולבן"? שיהיה לבו של אדם לבן כולו, בלי לכלוך, או טינה על אף נכרא בעולם, לב נקי שלא מאשים אף אחד.

ללמד זכות תמיד על עם ישראל

הרמח"ל מדגיש שעובד ה' מחויב להרחיק מלבו את שנאת הבריות, את הקנאה, התחרות וההסתה, והלב צריך להיות בטהרה גמורה.

לכן אומר רבי לוי יצחק מברדיצ'ב זצ"ל, שכלל גדול ועיקרי בעבודת ה' הוא ללמד זכות על כלל ישראל! מסכנים יהודים, כולם טרודים, כולם סובלים ועוברים קשיים, תמיד צריך למצוא עליהם נקודות זכות. עם ישראל בכחינת התפילין של ה', כמו שכתוב בתפילין של מארי עלמא:

"ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ" (דברי הימים א יז, כא). אדם צריך לידע שאין שום סיכוי בעולם שהוא יזכה להיכנס בפתח שער עבודת השם בלי המידה הקדושה הזו. אתה יכול לכתוב ספרים שלמים על כל הגמרא ועל השולחן ערוך, אבל אם הלב שלך מלא הקפדות, לא נכנסת אפילו בשער של עבודת השם האמיתית! אם הטבח עשה לך סלטים מקולקלים בכר מצווה של הילדים - מסכן, מה

מאיפה לשלם. המחשבה שכולם גנבים ורמאים רק מביאה קטרוגים על האדם, אבל כשמבינים שכולם טובים כאמת והכל מגיע בגלל העוונות שלנו, מגרשים מהעולם את כל המקטרגים הרעים.

הגמרא אומרת שכל יום קללתו מרובה משל חברו (סוטה מה:), ובכל יום היו צריכים לבוא חלילה אסונות קשים יותר, אבל כשאדם מגרש את המחשבות הרעות על הסובבים אותו וחושב על כולם שהם טובים וצדיקים, הקדוש ברוך הוא מגרש מעם ישראל את כל הקיטרוגים של המחלות, הטרוד ואסונות הטבע.

אם אדם נמצא בחנות ומישהו דוחף אותו בטעות עם העגלה וכל המצרכים שלו נופלים על הרצפה ומתפזרים, והוא עוצר את עצמו ואומר: השם, זה אתה עשית את זה, אלו העוונות שלי, אין לי שום טענה על היהודי הזה - באותו הרגע ה' אומר למקטרג בשמיים: לך מפה! אל תקטרג על עם ישראל, כי יש עכשיו יהודי יקר שגירש את המחשבות הרעות מהלב שלו, והאמין כי באמונה שלמה.

לעשות ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

רבי צדוק הכהן מלובלין כותב שהעבודה הגדולה של אדם בעולם היא לעשות ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

השכינה נמצאת בגלות ונודדת, וכל מה שנפש מישראל מייגעת את עצמה לקבוע בתוכה את אמונת ההשגחה הפרטית דווקא בזמן שהיא נמצאת כהעלם ובהסתור, זהו הייחוד הגדול ביותר!

אדם צריך להתייגע ולתזז את המחשבה שלו להאמין שהכל מה'. לדוגמה, אדם חוזר כליל שבת מבית הכנסת אחרי תפילה מרוממת, והוא מצפה שאשתו

הוא אשם? אלו העוונות שלי שגרמו לזה, הוא מבחינתו מקצועי לחלוטין, אבל השם גזר שהאוכל יתקלקל בגלל החטאים שלי. אם טכנאי המזגנים התקין לך מזגן חדש והוא התקלקל אחרי שבוע - מסכן, מה הוא אשם? המזגן התקלקל בגלל העוונות שלי, הוא עשה עבודה מקצועית. אם השכן לא משלם לך על תיקון הברז או הנזילה - מסכן, מה הוא אשם? אלו העוונות שלי, השם לא רוצה שהוא ישלם לי עכשיו. לימוד הזכות הזה הוא השער היחיד דרכו אפשר להיכנס לעבודת השם, כי יהודי הוא חלק אלוה ממעל, הוא התפילין של ה'.

אדם צריך להתכונן בעצמו: לפעמים אדם יושב ולומד סוגיות עמוקות בגיטין או ביבמות, אבל כשהוא חוזר הביתה ואשתו עושה את הטעות הקטנה ביותר בבישול, בכביסה או בניקיון מיד עולות לו מחשבות רעות עליה והוא מתמלא בכעס.

על מי אנחנו עובדים? על עצמנו! על ה' א"א לעבוד. קודם צריך ללמוד איך לדון לכף זכות למעשה בתוך הבית פנימה. מה שווה הלימוד ההלכתי של "האיש מקדש בו ובשלוחו" (קידושין דף מא.), אם אדם נופל בכלוף של היצר הרע שמבלבל אותו ללמוד דברים רחוקים, ומונע ממנו ללמוד את הדברים הבסיסיים ביותר של החיים: איך להאמין בה' ולדון את הזולת לכף זכות ביום-יום?

היצר הרע חכם, הוא משכנע את האדם שהאמונה הזו שייכת רק ל"בעלי בתים" פשוטים, ולא לאנשים למדנים. אבל האמת שאף אדם לא יכול לפסוע פסיעה אחת בעבודת השם עד שהוא לא מחנך את עצמו בכל רגע לדון לכף זכות. אם אדם לא מחזיר לך הלואה תדון אותו לכף זכות, מסכן, הוא פשט רגל ואין לו

ברשתות החברתיות שהוא גנב ורמאי. היגיעה האמיתית היא לעצור ולומר: ה' משגיח עליי, הוא גזר שאני לא אהנה בחופש כדי לחסוך ממני אסון קשה בחגים! ה' לוקח לאדם את ההנאה של החופש כדי לפדות אותו מייסורים קשים. כשאדם מגיב בצורה כזו, הוא עושה את הייחוד הגדול ביותר של "היא אמת והיא אמונה", וגורם לשמחה בשמי מרומים. בחינה זו הייתה מאירה בהתגלות בזמן בית המקדש, ששם כולם הבינו מיד שהכל מהשם, ועכשיו העבודה היא להגיע לזה מתוך החושך וההסתור.

כשאדם נכנע ומבין שזה רצון ה', הוא משכר את כוחות הטומאה. הבן איש חי כותב יסוד נפלא: יש הכנעה עצומה לסטרא אחרא כשיהודי מקבל את הייסורים בשמחה! ברגע שהסטרא אחרא רואה שיהודי נכנע לה' ואומר "זה השם עשה לי וזה לטובתי", היא נכנעת ומאבדת את כל הכוח להזיק לו. זה עומק הפסוק "עת אשר שלט האדם באדם לרע לו" (קהלת ה, ט) כאשר שולטת הסיטרא אחרא, הנקראת אדם בליעל, כנפשם של ישראל הנקראים אדם, היא רוצה לעשות להם רע, אבל ברגע שיהודי מקבל את הדבר כהכנעה ובשמחה, הטומאה נפרעת ומתבטלת מיד.

תחכה לו ליד השולחן ערוך עם אוכל חם, אבל הוא נכנס הביתה ורואה שאשתו נרדמה מרוב עייפות, והוא צריך כעת לחתוך סלט, למזוג יין ולסדר את החלות בעצמו. העבודה שלו באותו רגע כדי להביא לשכינה נחת רוח, היא לגשת אליה בשמחה, לשיר לה בנחת "בואי בשלום עטרת בעלה, גם בשמחה ובצהלה", ולשמוח בהשגחה של השם שגזר שכך יהיה לטובתו. ה' משגיח על אדם כמו גנת שמשיחה על ילד בגן.

אומר רבי צדוק מלובלין שייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה דורש מאדם יגיעה עצומה וזיעה רוחנית. כמה יהודי צריך להתייגע בנפשו כשאחיו או קרוב משפחתו עושה אירוע משפחתי גדול, מזמין את כל המשפחה, ודווקא אותו הוא שוכח להזמין! כמה הלב פגוע ומורתח במצב כזה.

היגיעה היא לעצור, להסתכל לשמיים ולומר: זו השגחת ה', ה' רצה שאני לא אהיה באירוע, ואין לי כעס. אדם ששוכר צימר לחופשה, וכשמגיע הוא מגלה שיש דיר פרות ממש צמוד לצימר, וכל המקום מלא בזכוכים וברעש ובריח רע, והחופשה שלו נהרסת. בעל הצימר מסרב להחזיר את הכסף, ואדם מתמלא כעס ורוצה לצעוק עליו ולפרסם אותו

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

אל תהססו לפנות להקב"ה על כל דבר - ובכל שלב

מספר הר"ר יעקב י. שליט"א: כתושב ביתר אני מרכה לנסוע מחוץ לעיר. לפני כל נסיעה באוטובוס אני נושא תפילה קצרה לקב"ה בה אני מבקש שהנסיעה תעבור עלי במהירות ובקלות, שתהא נוחה ונעימה, ושהנהג יהיה בסדר. כמו כן, אני אדם גבה קומה וכאשר אני

נוסע בגפי אני מוסיף ומבקש שהמקום שלידי יישאר פנוי, כך אוכל למקם את רגלי בצורה נוחה יותר...

אותו היום עלייתי על האוטובוס מביתר לכני ברק. התמקמתי והנחתי את השקית ואת המגבעת על המושב לידי. זוהי השתדלות של נוסעי התחבורה ציבורית המשוועים לפרטיות, שמטרתה לדמו לנוסע שתר אחרי מקום ישיבה, כי יואיל בטובו להתיישב כמושב אחר...

בדרך כלל, גם הנוסע הבא יעדיף לשבת לכד בנסיעה בינעירונית, ולכן כל עוד יש מושבים פנויים, אין בעיה. העניינים מסתבכים לקראת היציאה מהעיר, כשכבר נותרים רק מושבים בודדים ואז על המסכן התורן לבקש מפורשות מהיושב כי יואיל לאסוף את חפציו ולפנות עבורו מקום. לא נעים כשאתה הנוסע שעלה עכשיו... מוכן בהחלט כשאתה זה שכבר יושב.

האוטובוס חלף בתחנות, התמלא, ולשמחתי המקום שלידי עדיין היה ריק. כתחנת היציאה מהעיר, כבר נותרו רק מושבים בודדים. נוסע אחד עלה ואני לא התנדבתי לפנות את חפצי מהמקום שלידי כל עוד לא התבקשתי... לעומתי, כמושבים המקבילים אליי ישב בחור ישיבה בעל מראה רציני. כשהוא ראה שאי מי עולה, הוא מיהר לפנות את חפציו מהמושב לידו.

הנוסע שעלה ראה את המושב הפנוי שליד הבחור, והתיישב שם. האוטובוס יצא מהעיר לדרכו. הייתי אמור עכשיו להתרווח ולהירגע, אך משהו בלב פנימה הציק לי. כיצד יתכן שהבחור שוויתר, למעשה הפסיד, ואילו אני שדאגתי לרווחתי, בסוג של חוסר ויתור הרווחתי? עודי מהרהר, ניגש אליי נוסע מאחור ושואל: "תוכל לעבור לשבת במושב מאחוריך ליד מישוה?" הוא רצה להושיב את בתו הקטנה ליד בת דודתה שתשבנה יחד, וביקש ממני לשבת ליד מישוה אחר. בחוסר רצון הסכמתי. החלום על נסיעה נוחה כבר היה מוחשי, האוטובוס יצא מהעיר וכל תחנות הסיכון מאחורי, והנה הוא נגזו. הנוסע מאחוריי עבר והתיישב לידי, ושתי הילדות התיישבו מאחורינו ופצחו בשיחה נלכבת.

כך לא תם השיעור שלי... עוד רגע עבר ואז התרומם הנוסע שעלה בכניסה לעיר ממקומו שליד הבחור. הוא מצא מקום באחד המושבים מאחור ליד חברו והחליט לעבור לשם. כך נותר הבחור הצדיק'ל לשבת בנחותות, בעוד אני החברה'מ'ן שסידרתי את העניינים מצטופף... אכזבה השתלטה עלי, אבל יותר מזה נפעמתי למול התשובה שקיבלתי למחשבה שעלתה בי לפני כן. כי אכן הבחור שוויתר לא הפסיד, ואני שלא וויתרתי, הוכח לי שלא אני המחליט.

ואז הבליחה כמוחי מחשבה: רגע. הרי בכל פעם כאשר אני מחכה בתחנה לאוטובוס אני מתפלל ומבקש על נסיעה נוחה וכו'. ואילו הפעם, לא זכרתי מכך ולא ביקשתי. אז הנה התוצאה.

אך אז עלתה שוב מחשבה: וכי הקב"ה יכול לעזור רק אם אני מתפלל לפני עלותי לאוטובוס? אם אתפלל כעת הוא לא יוכל לעזור? מצד שני. זה כבר "לאחר מעשה", מישוה כבר יושב לידי. מה יתן לי להתפלל עכשיו? למרות זאת, חשבתי: הקב"ה הוא כל יכול. הוא יכול לעזור לי בכל מצב ובכל רגע. החלטתי שאני מתפלל עכשיו ומבקש!

עצמתי עיניים וביקשתי מהקב"ה שתהא לי נסיעה נוחה, ואשב בנחותות וברוגע. דקה אחת חלפה ואז הנוסע שלידי מתרומם ועובר לשבת ליד הבחור! הייתי בהלם. הנה כי כן, המילים שביקשתי אחרי שכבר הייתי על האוטובוס עשו את דרכן למעלה חיש מהר, ואני נושעת.

התובנות שקיבלתי מהסיפור הזה היו: א. אפשר להתפלל ולבקש תמיד על כל דבר אפילו הקטן ביותר. ב. אל לנו לעשות חשבונות האם וכיצד תיתכן הישועה. אפשר לסמוך על הרבש"ע. ג. היה נראה לי שלבחור כלל לא אכפת שיושבים לידו... ולמעשה כל הסיכוב הזה אירע עבורי, שאקלוט את המסר של הוויתור, ושאתפלל אחר כך!

סיפורי צדיקים

רבי שמעון אגסי זצ"ל - ח' אב:

בט"ז בתמוז ה'תרע"ד עלתה בסערה השמימה נשמתו של אחד מגדולי חכמי כבל ומאורותיה בדורות האחרונים – הגאון המקובל, חסידא ופרישא, רבי שמעון אגסי זצ"ל. רבי שמעון, שהיה מעמודי התווך של חכמי בגדאד, הותיר אחריו מורשת רוחנית עצומה של גאונות פנומנלית בנגלה ובנסתר, צדקות מופלגת, ענווה יתרה ועמידה איתנה על משמר התורה והמסורת. במאמר זה ננסה להעלות קווים לדמותו הנשגבת, המהווה מגדלור של תורה ויראת שמים עד ימינו.

שקידה עצומה ומעיין המתגבר: רבי שמעון נולד בבגדאד בשנת ה'תרי"ב (1852) למשפחה מיוחסת של תלמידי חכמים ואנשי מעשה. מנעוריו ניכרו בו כוחות נפש כבירים ושקידה עצומה שאינה מצויה. הוא למד בישיבת "מדרש בית זילכה" המפורסמת, שהייתה חממת גדולי התורה של יהדות כבל, ושם קנה את ידיעותיו המקיפות בכל מכמני התורה. הוא היה תלמידו המובהק של הגאון הגדול רבי עבדאללה סומך זצ"ל, ולא פסק פומו מגידסא. עילוי זה לא הסתפק בנגלה שבתורה, והעפיל לפסגות דמות בלימוד תורת הקבלה והסוד, עד שהפך לאחד מבחירי המקובלים בדורו, המשיג השגות רוחניות גבוהות מתוך טהרה ופרישות.

הקשר המיוחד עם ה"בן איש חי": פרק מפואר בחייו של רבי שמעון אגסי היה הקשר העמוק והרוחני עם רבן של כל בני הגולה, מרן ה"בן איש חי" – רבי יוסף חיים זצ"ל. בין השניים שררה הערצה הדדית עצומה וידידות אמיצה. רבי שמעון נחשב לאחד מחבריו הקרובים ביותר של הבן איש חי בלימוד סתרי תורה. כאשר נפטר הבן איש חי בשנת ה'תרס"ט, היה זה רבי שמעון אגסי שנבחר לשאת את הספר הניצחון המרכזי והמרטט, שבו כינה את האבידה הגדולה של יהדות ספרד והעולם כולו. בהספדו זה כיטא את עומק השכר והחיבור הנשמתי שבין שני ענקי הרוח הללו.

חיבוריו התורניים והגנת הדור: רבי שמעון הותיר ברכה לדורות הבאים בספריו החשובים. חיבורו המפורסם ביותר הוא ספר "אמרי שמעון", הכולל דרושים עמוקים, חידושים וביאורים על התורה. בנוסף, חיבר את הספר "שם משמעון", העוסק בתורת הקבלה ומפרש סוגיות חמורות על פי ספרי האר"י זצ"ל. מעבר לגדולתו בין כותלי בית המדרש, נשא רבי שמעון על כתפיו את עול הציבור. הוא נלחם בעוז ובנחישות נגד רוחות המודרנה וההשכלה שביקשו לחזור לבגדאד ולערער את חומות הדת, והיה למגן וחומה עבור כרם בית ישראל בשמירה על קדושת החינוך הטהור.

מסירות נפש וצוואה לדורות: חייו של רבי שמעון היו שרשרת של קדושה, חסד וצניעות מופלאה. הוא סירב להתעטר בכתר הרכנות הרשמי כדי שלא ליהנות מכתרה של תורה, והתפנס בצמצום רב ממסחר זעיר, בעוד שכל מעייניו וזמנו היו קודש לה'. לקראת סוף ימיו, חווה ייסורים קשים ואכזבות משפחתיות כואבות, אך קיבל את הכל באהבה ובהכנעה מוחלטת לבורא.

עבורנו, קוראי העלון, דמותו התמידה של רבי שמעון אגסי זצ"ל מהווה תזכורת חיה לכוחה של שקידת התורה, לנאמנות מוחלטת למסורת האבות, ולשילוב הנדיר של גאונות שכלית עם ענוות אמת ופרישות. זיכרו הטהור יאיר את דרכנו, וזכותו תגן על כל בית ישראל, אמן.

בואו להיות

שבת פנים מלאים

של הרב אייל עמרמי.

במוסדות

כאייל תערוג

תלמוד תורה

סמינר

הפצת אמונה

מסעדת חלוקה
לנזקקים

מספרה
בחנים

חלוקה
לחיילים

שיבה לחוזרים
בתשובה

כולל
אברכים

כולל
חצות

בתרומה של

ש"ח **100**
לחודש

תזכו לשותפות אמיתית!

תקבלו שי מדהים לבחירה:

ספרו של הרב
אמונה וביטחון

תמונת זכויות של הרב

או

לפרטים:

 0506785912

מוסדות

כאייל תערוג

→ תורה וחסד במקום אחד ←

אולמי ROYA EVENT

שני אולמות מפוארים לכל סוגי האירועים.

מנות שף

עיצוב מדהים

כשרות
מהודרת מחפוד

שירות ואיכות
ברמה הכי גבוהה.

לפרטים:

050-9188904

האולמות במתחם בית הכנסת 'כאייל תערוג',
רח' הרב מן החר 4, הר חומה, ירושלים.

